

زیست سیاسی در چالش‌های بین‌المللی

پرسمان صلح

مناظره مکتوب مدیر دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران

با سعید حجاریان و محسن امین‌زاده

www.ketab.ir

دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران

سرشناسه	عنوان و نام پدیدآور
مشخصات نشر	مشخصات ظاهری
شاپک	وضعیت فهرست نویسی
یادداشت	عنوان دیگر
موضوع	موضوع
شناخته افزوده	ردہ بندی کنگره
ردہ بندی دیوی	ردہ بندی دیوی
شماره کتابشناسی ملی	شماره کتابشناسی ملی

اسلامیه کتابخانه ملی ایران

آدرس: تهران- جنت آباد جنوبی، چهارباغ شرقی، ۱۶ متری اول شمالی، کوچه راهی خوبی، پلاک ۵۵، واحد ۱

تلفن: ۴۴۴۶۶۴۵۱-۴۴۴۶۶۴۵۰-۴۴۶۱۷۶۱۵

ادرس الکترونیک: info@irhistory.com

www.irhistory.com

ناشر	: دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران
عنوان	: پرسمان صلح
نویسنده	: عباس سلیمی نمین
نوبت چاپ	: بهمن ۹۸
شمارگان	: ۱۵۰۰
حقوق مؤلف	: همه حقوق محفوظ است
شاپک	: ۹۷۸-۶۲۲-۹۶۵۶-۷۰-۹
لیتو گرافی، چاپ	: چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی

فهرست مطالع

۷	مقدمه
۱۳	مقاومت در برابر ترامپ / مقاله سعید حجاریان
۲۱	صلح در سایه مقاومت / پرسمان صلح، کدام مقاومت؟ نقد عباس سلیمی نمین بر یادداشت سعید حجاریان
۳۵	دو عقده در لسان پاسخ سعید حجاریان به عباس سلیمی نمین
۴۹	تکرار درخواست مناظره پاسخ دوم عباس سلیمی نمین به سعید حجاریان
۵۹	اصلاح طلبی و صلح طلبی پاسخ اول محسن امین زاده به عباس سلیمی نمین
۷۱	عجالتاً وزیر جنگ واقعی شماید؟ نقد اول سلیمی نمین به محسن امین زاده
۸۱	«نه» به ماجراجویی پاسخ دوم محسن امین زاده به عباس سلیمی نمین
۹۵	«نه» به تحریف حقیقت نقد دوم عباس سلیمی نمین به محسن امین زاده
	دیلماسی حرفه‌ای / کدام دولت پنهان پاسخ سوم محسن امین زاده به عباس سلیمی نمین

چه کسی تاریخ را جعل می‌کند؟ / پنهان‌سازی قانون اساسی نقد سوم عباس	
۱۰۷	سلیمی نمین به محسن امین‌زاده
۱۲۳	آفت تحریف آخرین توضیحات محسن امین‌زاده
۱۲۹	ماجرای طالبان و دفاع شتاب‌زده آخرین نقد عباس سلیمی نمین
۱۴۰	ضمایم
۱۹۰	«پرسمان صلح» از نگاه شخصیت‌های فرهنگی و سیاسی
۲۶۳	فهرست اعلام

www.ketab.ir

* تقدیم به او که اسلام را حیاتی تازه و

ملل اسلامی را اعتباری نو بخشد

مقدمه

در عرصه کنشگری، جامعه را به لحاظ مولد بودن (تولید فکر) و تبعیت از قانون و ساختارهای قانونی به چهار دسته می‌توان تقسیم کرد و از یکدیگر متمایز ساخت:

دسته اول - جماعتی مولدهند و هم‌مان تابع قانون؛ ولو این که قوانین زاییده ذهن و تلاش فکری آنان باشد. اینان فرهیختگانی مذهبند و از این رو کشور و در سطح کلان‌تر جامعه بشری را، هم از منظر اندیشه و هم از منظر توسعه یافتنی اجتماعی و سیاسی غنا می‌بخشند.

دسته دوم - قشری که در تولید یا عمق‌بخشی و توسعه معرفت بشری نقش مؤثر دارد، اما کمتر حاضر است خود را به تبعیت از قوانین و ساختارهای قانونی که خود در ابداع آن نقش مؤثری داشته است مقید سازد. اینان فرهیختگانی اند که در گذر زمان در صورت تغییر نظراتشان آن را بر قوانینی که برگرفته از تولید ذهنی گذشته آنان بوده است ترجیح می‌دهند. هرچند بهره‌گیری از توانمندی اندیشه‌ای این قشر شرط عقل است، اما نباید

از تبعات منفی بعض‌اً خودمحوری آنان غفلت کرد.

دسته سوم - بخش وسیعی از جامعه مولد فکر و اندیشه نیست، اما به شدت در برابر قانون و ساختارهای قانونی تابع است. هرچند این بخش به صورت مستقیم عامل تعیین‌کننده در تصمیم‌سازی‌ها و قانون‌گذاری‌ها به حساب نمی‌آید، اما همواره با پشتیبانی هوشمندانه و به موقع از جایگاه قانون، آثار شوم زیاده‌خواهی برخی نخبگانی که خود را فراتر از قانون می‌بینند را برطرف می‌سازد. آفات سیاستمداران متوجه نیز که در دسته چهارم تعریف می‌شوند تاکنون به همین روای مهار شده است.

دسته چهارم - جماعتی نه مولد فکر و اندیشه‌اند و نه تابع قانون و ساختارهای آن. این‌ها هرگز وجهه و کارکرد نخبگانی ندارند، اما غالباً دارای تحصیلاتی در رشته‌ای از علوم قدیم یا جدیدند. بارزترین ویژگی افراد این جماعت متوجه بودن آنان در اداره کلاده جامعه و حتی جامعه بشری است. این مدعیان اداره فوق العاده جامعه، برای پنهان داشتن فقر فکری و مولد نبودنشان در حوزه اندیشه‌ورزی افراط‌گری را پیشه خود می‌سازند، زیرا صرفاً در پناه ملتهب بودن فضای سیاسی که آفت حکومت‌داری است این کاستی آنان از نظر آحاد مردم به دور می‌ماند.

از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی، این‌گونه مدعیان کم‌دان درباره نیازهای نظری و تئوریک جامعه بشری در همه جریانات سیاسی حضور داشته‌اند و دارند، اما هر چه رقابت‌های سیاسی از دایره افراد فراجناحی مورد قبول همه جریانات فاصله گرفت و به نیروهای شاخص احزاب و گروه‌ها نزدیک شد، امکان جولان این نیروها فزونی یافت. این که چه عواملی موجب شد که رقبا

یکدیگر را دشمن آشتبانی نپذیر بیندارند نیازمند بحثی مبسوط است. به طور منطقی وقتی چرخش قدرت در کشور نهادینه شد فعالان سیاسی با علم به این که از طریق همان ساختار قانونی که قدرت اجرایی به آنان تفویض شده ممکن است چند صباح بعد، رقیشان به قدرت برسد، می‌باشد برخوردي سازنده با یکدیگر را بی می‌گرفتند، اما نه تنها این گونه نشده است بلکه روز به روز سرآشتبانی نپذیری بیشتری با یکدیگر گذاشته‌اند. برخی صاحب‌نظران در این رابطه به درستی معتقدند که نسبت جایگاه و موقعیت نیروهای تندرو با تولید فکر و اندیشه رابطه معکوسی در جامعه دارد؛ لذا بدخواهان توسعه سیاسی در این مژو و بوم که عمدتاً بیرونی اند مطامع خود را در دامن زدن به دشمنی‌ها در روابط‌های سیاسی می‌بینند. بر همین مبنا در سال‌های اخیر یک دغدغه جدی در همه کانون‌های حقیقتی و آموزشی (اعم از حوزه‌ی و دانشگاهی) فراگیر گشته است و این این که هزینه‌های چرخش قدرت و دست به دست شدن مدیریت اجرایی کشور در این راه به مراتب بالاتر از دستاوردهای آن است. این تصور غیردقیق ناشی از چیست؟ چنین قضاوتی را دقیق نمی‌توان پنداشت، زیرا شاخص‌های سنجش و ارزیابی هزینه‌ها و دستاوردها در همه موارد یکسان نیست. نباید از نظر دور داشت که دستاوردها بعضی از سنخ توسعه‌ای در عرصه اجتماعی و سیاسی‌اند؛ به عبارت دیگر، این کشور که در گذشته نه چندان دور به هیچ وجه تجربه اداره شدن توسط فعالان خود را نداشته است، امروز حتی در موقعیتی که نیروهای متوجه غیر مولد و قانون گریز، آرای مردم را از آن خود می‌سازند می‌تواند توسط بخش ثابت نظام ضمن ظرفیت‌سازی برای تحمل این پرهزینه‌ترین

شکل ممکن چرخش قدرت، از برخی انحرافات اساسی نیز در چارچوب قانون جلوگیری کند؛ لذا زمانی که در نظام نویای ایران، دمکراسی اسلامی را «هزینه - فایده» می‌کنیم صرفاً باید هزینه‌های مادی دیده شود و دستاوردهای معنوی مورد غفلت قرار گیرد؛ البته این بدان معنی نیست که نمی‌توان با نوآوری‌ها از هزینه‌ها کاست. در سه دهه اخیر افرادی از صندوق‌ها سربرآورده‌اند که محبوب جماعتی و منفور جماعت دیگرند. گاهی حتی فاصله بین اقلیت و اکثریت چندان چشمگیر نبوده است، اما هرگز تلاش‌ها برای ساقط کردن دولتی در میانه راه، ره به جایی نبرده است؛ لذا امروز با قاطعیت می‌توان گفت حتی اگر پرمسنله‌ترین احتمالات نیز از طریق صندوق رأی رقم بخورد روند دمکراسی در ایران متوقف نخواهد شد. این بدان معنی است که دمکراسی در این دور و بوم به پشتوانه ساختار ولایت فقیه روز به روز قوام بیشتری خواهد یافت و به تقابل با آفات حکومت‌داری و اصلاح از درون خواهد پرداخت.

مناظره مکتوبی که خدمت خوانندگان عزیز عرضه می‌شود می‌تواند نسل جوانی که این روند توسعه سیاسی را درک نکرده و حقیقت‌جویان را با مزیت‌های نظام نوپای اسلامی که در عمل توانسته بسیاری از بحران‌های با سرمنشأ داخلی یا خارجی را پشت سر گذارد آشنا سازد. حتی اگر دلبستگان به دمکراسی وارداتی مایل نباشند که با گشوده شدن چنین مباحثی فضای رقابت‌های سیاسی منطقی‌تر شود. قوت‌های دمکراسی اسلامی که منشأ ظرفیت‌سازی‌های توسعه‌ای فراوانی شده است به سهولت قابل پاک شدن از تاریخ معاصر نیست.

این مناظره مکتوب که دو طرف، فرصت لازم را برای عرضه ادله خود داشته‌اند به شکل‌گیری شناختی ارزشمند کمک می‌کند، هر چند که عواملی می‌کوشند تا این رویه ترویج نشود. تأسف بارتر آن که این عوامل فقط در یک جریان تندرو حاکمیت ندارند بلکه همواره با کارت دو جریان تندرو بازی صورت می‌گیرد؛ زیرا صرفاً از این طریق می‌توان با ترسیم دیو و فرشته جامعه را دو قطبی ساخت و با تبدیل هواداران به افراد متنفر و مجدوب همه راه‌های شناخت را مسدود کرد، کما این که دولت نهم تحری فراموش نشدنی در این زمینه از خود به ثبت رساند.

بی‌تردید یکی از دلایل عرضه این مناظرات مکتوب در قالب کتاب، مستندسازی ماندگار این مباحث است. شناخت پیچیدگی منازعات منطقه‌ای اطراف موطنمان و در نهایت پیرامون صلح و زیست سیاسی سرفرازانه در چالش‌های بین‌المللی ضرورت بازخواهی تئوری پردازی‌ها و کارکردها را پیش‌روی ما قرار می‌دهد و چه شیوه‌ای مناسب تر که در شرایطی به دور از جنجال و فرصت‌های برابر به این مهم مبادرت ورزیم.

در پایان با تشکر از آقایان سعید حجاریان و محسن امین‌زاده، همچنین دست‌اندرکاران محترم روزنامه سازندگی که با همت خود چنین فرصتی را فراهم کردند، امیدوارم این باب همچنان مفتوح بماند و زمینه تقویت تبادلات نظری در فضای سازنده‌تری فراهم آید.

با تشکر

عباس سینیمی‌نمین

مدیر دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران

آبان ۹۸